

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ȚI.

Pe un ă an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un ă 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicat

Serisori nefrancoate nu se primesou. — Manuscripte nu se retrămită.

N^{R.} 275.

Luni, Marți 9 (21) Decemvre.

1886.

Misiunea patriotică a bisericelor noastre. III.

Brașov, 8 Decemvre 1886.

După ce am arătat, că misiunea patriotică a bisericelor noastre este de a apăra, susține și întări nămul românesc contribuind astfel la cultura, bunăstarea și înflorirea patriei. și că, prin urmare, spre ajungerea acestui scop comun patriotic este de lipsă o acțiune comună, rămâne să mai cercetăm în ce consistă această acțiune comună, unde se începe și cum trebuie să se pună în lucrare.

Inainte de tôte am dori să se constate că aici nu e vorba de o acțiune politică, ci numai și numai de o acțiune limitată pe tărâmul culturalei. Dacă este ca bisericile noastre să apere, să susțină și să întărească nămul românesc, atunci această nu o pot face în împrejurările de față decât prin apărarea, susținerea și întărirea învățământului românesc.

Bisericile române au în privința acăsta o sântă chiamare nu numai din punctu de vedere patriotic-național, ci chiar și din punctu de vedere confesiunal, mai întâiu fiind că învățământul românesc este prin legile de ađi încredințat conducerii și îngrijirii lor, apoi fiind că conservarea și cultivarea limbei și literaturii române este o cestiune de viață și pentru bisericile noastre, cari nu pot esista și nu se pot desvolta decât numai prin mijlocul limbei române.

S'a lucrat și se lucră mult de cătră căpeteniile și organele noastre bisericesti pentru instruciunea poporului român. Am fi nedrepti dacă nu am recunșce acăsta. Unii fac mai mult, alții mai puțin, dăr toți fac câte ceva în interesul învățământului românesc, și dacă rezultatele de multe ori sunt neînsemnate și încă mai de multe ori nulă, cauza suntă piedicele, ce ni se pun în cale de cătră adversari și pe cari ni le mărim noi în șine, ni le duplicăm prin stângacele noastre apucături, prin acțiunile mici și isolate și prin neînțelegerile între factorii, dela cari depinde apărarea și progresarea școlilor noastre.

Scim și ne putem convinge în fie-care Ți, că adversarii noștri în lupta lor contra elementului românesc nu fac deosebire între o școlă unită seu greco-orientală, ci le persecută pe tôte de-opotrivă, pentru că suntă românești.

Ne aflăm dăr față cu-o acțiune sistematică îndreptată în contra învățământului românesc. Acăsta acțiune este condusă de forța puterii de stat și Kulturegyleturile s'au înființat cu scupul hotărât de a sprijini și întregi acțiunea guvernului.

E drept, că episcopul Szasz Domokos a vorbit în comisiunea kulturegyletelui de sēmțirea frățescă între deosebitele rasse și naționalități și de iubirea de omeni, dăr acăsta se referese mai mult la principiile profesate de biserică, decât la cele profesate de kulturegyletiști. Prelatul ungaru însuși vrându să dea expresiune sentimentelor sale adevărate, față cu rezultatele, ce le așteptă dela alianța kulturegyletelui cu bisericile maghiare, a încheiat cu exclamarea: „dea ceriul ca și în partea acăsta răsăritenă a patriei noastre (adecă în Ardél) să se împlinescă profetiă: *Maghiaria n'a fostă, ci va fi*“.

Nu mai încape dăr îndoielă, că stăm față cu o acțiune combinată care, aci pe față, aci în ascunsă tinde la maghiarisarea succesivă a școlilor noastre, pentru a-și ajunge idealul de a vedea o Maghiaria cum n'a mai fostă.

Ce opunem noi Români acestei falange grozave? Legea ne scutesce încă școlile ca vai de ea. Dăr ce mijlăce întrebunțăm noi în contra abuzurilor și a Țilnicilor violențe și călcări

de lege? Ce rezultat are apărarea noastră de astăzi?

Vedem rezultatele ori încătră ne aruncăm privirea și gră și spaimă trebuie să ne cuprindă inimile la privișcea ce se desfășură dinaintea ochilor noștri.

De când s'a introdus limba maghiară ca studiu obligat în școlile populare și de când s'a „regulat“ acestu studiu în școlile secundare, este cu neputință să mai scie directorul, seu învățatorul, seu eforul școlii până unde trebuie să mērgă propunerea limbei unguresci. Ordonațe nesfērșite ministeriale, dispozițiuni care de care mai „energice“ de ale inspectorilor de școlă unguresci, ingerințe Țilnice neiertate ale funcționarilor unguri, intrigă și manopere continue, denunțări și calumnii rēntăcioșe, tôte acăstea suntă îndreptate în contra școlilor noastre românești sub cuvânt, că înrînșele nu se învață destul de bine limba maghiară. Sub acestu pretecestu se destitue și se suspendă învățării nostri confesionali cu sutele. Școlile noastre suntă amenințate cu închidere. In comune curat românești, unde avem școlă bune, adversarii nostri, adunându câteva subscieri de pe la jidovi și alți venetici, ceru înființarea de școlă maghiare comunale și de stat ca să bată cu ele școlile românești, ăr îndată ce se deschide o asemenea școlă maghiară plou din tôte părțile porunci, ca omenii să-și trimetă copii la ea.

Și ce rezistență opun bisericile noastre acestor uneltiri cari au de scopu distrugerea totală a școlilor românești?

Credem că autoritățile noastre scolare confesiunale suntă îngrijate de mersul lucrurilor, le vedem chiar intervenindu ici și colo în favoarea școlilor, dăr rezultatul este mai întotdeauna un desastru pentru învățământul nostru românesc.

Când vedem pierderile, ce neconținut trebuie să le suferim; când vedem, că ađi într'o parte a țării mâne în alta inamicul culturalei române căștigă tărâm; când vedem că aci într'unu comitat, aci în altul școlile noastre suntă asediate și bombardate; când vedem, că adversarii redică în Ținuturi curat românești, școlă cu limba lor; când vedem pe bieții Români luptându o luptă desperată, mai de multe ori lipsiți de mijlăce, isolați și părăsiți, fără de sfat și fără de conducere, lăsați în prada puterii covērșitoare a inimicului; când peste acăsta îi mai vedem nu arareori certându-se între sine în ora pericolului, care ar trebui să-și afle pe toți pregătiți de luptă, în strînșă solidaritate: atunci trebuie să ne Țicem, că cu puteri concentrate, cu precuțare și cu sistemă suntă atacate și combătute școlile noastre de cătră dușman, dăr risipite, isolate și destrăbălate trebuie să fiă puterile noastre, slabă și lipsită de plan trebuie să fiă apărarea școlilor noastre din partea organelor superioare confesiunale.

Puterea adversară e prea însemnată și prea mare este pierderea, ce ne amenință încă de aci încolo, ca să nu ne gândim seriosu la o rezistență energică, susținută cu tôte mijlăcele de cari dispunem, după un plan de apărare sistematic și bine alcătuit.

Școlile ambelor biseric ale noastre suntă deopotrivă amenințate, amēndou suntă deopotrivă interesate la apărarea lor.

Resultă de aci, că interesele fiind comune, apărarea lor, ca să fiă cu succes, trebuie să se facă după un plan comun.

Cugetarea, ce se va îndrepta asupra acestui plan comun și a mijlăcelor ce se cer pentru realizarea lui, este punctul de pornire al acțiunii comune.

Raportul strategic al Austriei nordostice

Sub titlul acesta profesorul dela academia statului major general „Neculae“ din Petersburg, colonelul Scerboff-Nefjedovic, a publicat în „Encyclopedija vojenskich i morskich nauk“ unu studiu interesant, care arată cât de amărunt se ocupă statul major general rus de Austria din punctul de vedere militar. Oficiosu „Organ der militärwissenschaftlichen Vereine“ din Viena a tradus acestu studiu, fără nici o observațiune.

Colonelul Scerboff-Nefjedovic consideră ca teatrul unui răboiu ruso-austro-ungar Galiția, Bucovina, Silesia, Moravia, Austria de jos, Ungaria și Ardealul, înaintându trupele ruse până la Dunăre chiar.

Insemnătea eminentă a Dunării, Țice colonelul rus, se face valabilă mai ales prin aceea, că Viena, ca capitală și reședință a ambelor jumătăți ale imperiului zace pe tărâmul drept al puternicului fluviu, prin urmare pentru ajungerea acestui țel e neapărat de lipsă realizarea trecerei Dunării. Dunărea formeză o barieră strategică de anteuil rang.

Mai curându s'ar putea trece Dunărea în Ungaria și anume aproape de Budapesta și de Strigoni. Dăr acăste locuri de trecere zac foarte aproape de puternica fortăreță Comorn, care ar trebui mai anteu blocată seu asediată, ceea ce ar fi împreunat cu mari greutăți. Prin Carpați însă e ușor de trecut, fiind că în regiunea lor nu e nici o fortăreță și pedecile naturale se pot înclătura:

„In întreaga parte muntosă a Ungariei și Galiției nu esiste ađi nici o singură fortificațiune permanentă. Numai în unele locuri s'au mai păstrat încă resturi din vechi fortificațiuni fără nici o valoare militară. După trecerea munților, seu mai bine Țis a regiunilor defileurilor, întelnesc ici-colea castele vechi numai de valoare tactică locală, care n'ar putea servi ca punct de sprijin al apărării față cu unu atac energic.“

„Dacă se consideră ca liniă de apărare austriacă acă parte a Carpaților, care formeză granița între Ungaria și Galiția, atunci e de constatat, că partea vestică, Besckidii (lanțul din frunte al Carpaților nord-vestici, cu păduri dese, greu de pētruns. — Red.) nu formeză pentru operațiunile atacatorului unu val tocmai impedeător. *Spațiul dintre Poprad și Oslava este după formațiunea sa, precum și din cauza drumurilor, în fine din cauza desimeii populațiunii și a bogăției de isbore partea cea mai potrivită pentru o trecere a Carpaților cu armate mari.* Partea mediă și ostică a Carpaților e mai greu de trecut...“

Vistula, ca liniă de apărare a armatei austro-ungare, are într'atata valoare, intru câtă flancurile au un sprijin în Cracovia și în San. Descrie apoi colonelul rus Cracovia și împrejurimea foarte esact și amărunt, totu așa și Przemysl, care formeză o simțitoare pedecă mișcării armatei rusești, care ar inainta. Despre liniă Dmstrului Țice:

„Ca liniă de apărare are Dnistrul desavantațiul, că i lipsesc puncte destoinice de rezistență și cu întărituri permanente. Liniă acăsta, lungă de 260 chilometri, dela Sambor până la graniță, se pōte încungiura pe ambele flancuri, în drēpta printr'o manevră în vest de Sambor, între Dnistru și San, unde nu esistă pedeci, deși tabera întărită dela Przemysl restringe acăsta manevră.“

Rețeaua căilor ferate galițiane e foarte slabă dezvoltată, numai marea liniă Carol-Ludwig e bună, anume pentru Ruși, pentru transportul trupelor rusești ce vin din districtul militar Kiev; pentru Austria n'are multă valoare calea, din contra e desavantațiosă, fiind lipsită de orice scut. Prin intreruperea acestei linii se distruge legătura Galiției cu Viena și cu celelalte centre ale Galiției. Starea actuală a rețelei căilor ferate galițiane nu asigură nicidecum Austriei posibilitatea unei repeți concentrări de masse însemnate de trupe și astfel s'ar întârșia foarte mult deschiderea inimiciilor, Țice oficerul superior rus.

Situațiunea în zona dintre Carpați și Dunăre lângă Budapesta o descrie astfel:

„Pe totu teritoriul nu întelnesci puncte întărite, numai icl-colea întărituri vechi dărmate, fără vre-o valoare militară, pe când formațiunea terenului favorisează în genere apărarea, așa că marșul spre Budapesta se poate ușor îngreua, deși de altă parte trebuie să accentuezi, că pe *întrăga distanță dela Carpați până la Dunăre nu există nici o liniă de apărare, care ar fi potrivită pentru o rezistență durabilă*. Puternica dezvoltare a rețelei generale de drumuri și lipsa de puncte întărite facu posibil aocoli ușor și făcure pozițiune.

Galițianii ruși și Rusia.

„Varșavski Dnevnik“, organul oficial rusesc din Varșovia, publică o corespondență din Galiția, ală cărei cuprinsu unu corespondentă din Lemberg i-lu comunică anume lui „Pester Lloyd“, fiindu că se temea că, comunicându-lu unui țiaru din Austria, ar fi pututu fi confiscat. Etă ce se dice între altele în corespondența galițiană din Ionia rusescă:

„Nu credem, că Rusia va pune în buzunar liniștită mânușă ce i s'a aruncat în Budapesta și se va supune viclenilor inimici. Deorece Galiția, în puterea pozițiunei sale geografice, în casul unu rășboiu e espusă celui mai mare pericolu, tineru și bătrănu întrebă: când și în ce modu va porni lovitura? Noi Galițienii ruși nu ne temem de rășboiu, din contră ilu așteptăm cu nerăbdare. Rășboiul însemnează pentru noi sosirea fraților cu scopu d'a ne libera din sclăvia seculară a streinilor, carl caută să ne stăpănească, deși nu voru isbuti. Numai Polonia se temu de Ruși, se sciu vinovați, deorece au jucat rolul de hegemon și tiran. Se mai temu de Ruși jidovii, esplotatori și hoți, pe mâna căroră constituția austriacă a datu nenorocita noastră țără. Nu credem că Polonia ar fi în stare să se opună Rușilor, fiindu că masele poporului rusu n'ar suferi nici o acțiune inimică, aru năvăli asupra curților domnilor poloni și s'ar putea repeți scenele din 1846....

„Din acestu temeiu, Polonia aru face mai bine să primască regimentele ruse cu pâne și sare. Despre jidovi nu mai dicu nimic, ei sunt obișnuiți a respecta orice putere. Armata rusă ar întelni în marșul ei numai armata austriacă, der nu se scie cum se va aduna acăsta și căru conducătoru i se va încredința comanda, deorece dela Radetzki încoce nu e cunoscut nici unu general vestit. Ne'ndoiim că regimentele ungare voru fi trimise în foculă celă dintău, deorece *Maghiarii nu sunt așa de nătângi, ca să permită a se trimite soldații și honvedii loră afară din Ungaria*. În casu de perdere ei n'ar avea pe nimenea care să le apere granița, Carpații. Mai probabil e, că Austria își va concentra armata sa numai la Przemysl și că acolo se va da atacul principalu, pe când într'aceea va fi posibilu ca în Lemberg să se serbeze în bucuria generală a poporului unirea națională și bisericescă a rusismului galițianu.

„Dea Dumneșu să fimu liberați de greulă jugu romano-polonă.... Ar fi timpul să dovedim lumii, că noi, carl am fostu supuși credincioși ai Austriei și ne-am vârsat sângele pentru ea, în momentul actualu, în care în Austria domnescu Iesuii și Polonia și în care ni s'a detrasu totu ce altor popore li s'a datu, amu perduto orice speranță într'unu viitoru mai bun și ne-am întorsu cu simțimintele și cu eugetele spre Rusia, deorece scim, că numai Rusia e în stare, d'a ne da aceea ce dorim.

„Poporul nostru nu va mai plăti atunc dări pentru fundațiunea polone, ală căroru scopu e nimicirea rusismului, poporul rusu nu va trebui să susțină internate iesuite, nu va trebui să se milogască de ce ani pentru o școlă rusă în Lemberg și să se espună la batjocurile făloșilor domni poloni și jidovi.... Biserica rusă va fi atunc rusescă, Iesuii nu voru mai trece peste pragul ei, nu voru mai pensiona pe unu metropolitu rusu pentru iubirea lui cătră biserica rusă, preoțiimea nu va primi daruri dela bancruți poloni și dela samsarii lor jidovi și nu voru mai intra la invoială sub diferite condițiuni, ca să promoveze scopuri polone; învățatorii poloni nu voru da instrucțiune copiilor ruși și nu voru lăti cantece dușmane țărului rusu. Copii noștri nu voru cânta cantece de laudă marelui rege Casimir, căruia avemu să'i mulțămim colonisarea jidovilor. Lucrul principalu înșe este că, precum s'a accentuat deja de Kellojev în opulă „Galiția și Moldova“, Rușii după ocuparea Galiției se voru mira, că acestu nenorocit popor, care a fostu jefuit la desființarea servituții, care nu află niciărei dreptate și adevăr, n'a fostu împinsu cu forța în brațele socialismului.“

„Acestea sunt motivele, pentru ce Rușii galițieni nu se temu de rășboiu. Acestea sunt motivele, pentru ce ei sunt gata, decă va fi numai cu puțință, să primască pe frații cu pâne și sare, în sunetele clopotelor, ca pe nisce liberatori de unu greu jugu străin.“

La aceste observă corespondentul, că ce s'ar dice în Rusia seu în Varșovia, decă oficială „Gazeta Lvovska“ ar scrie astfel despre starea Polonilor din Rusia.

Forțele armate ale României.

„Lupta“ spune, că în secția a III dela Cameră, ministrul de rășboiu a venit cu unu proiect de lege pentru fixarea contingentului armatei pe anul viitor și anume: 11,000 tineri pentru armata permanentă și 3,000 pentru călărași.

D. Iancu Sturza a profitat de acăsta ocașiă pentru a face unu micu discursu, în care a întreatu pe ministrul, care sunt forțele noastre militare, decă suntem pregătiți a face față eventualităților, decă avem materialu etc.

Etă răspunsul ministrului de rășboiu:

„In fiă-care anu numărul tinerilor înscriși la sorți (cu vârsta de 21 de ani) este de 45,000. Din acestu număr trebuie scăduți 17,000, carl intră în categoria celor bolnavi, nesănătoși, cu casuri de scutire etc. Rămâne deci contingentul validu de 28,000 tineri.

„Din acăstia 11,000 intră în armata permanentă er restul de 17,000 intră în armata de dorobanți.

„Acum cine voesce să scie, a adausu ministrul, efectivul armatei noastre nu are de cât să facă următorul calcul: Termenul de serviciu activu alu armatei permanente este de 3 ani. Inmulțind 11,000 cu 3 urmază că noi avem armate permanente 33,000 soldați. Termenul de serviciu activu la dorobanți este de 5 ani. Inmulțind 17,000 cu 5 ne dă 85,000 de dorobanți. Deci armata noastră este de aproape 120,000 soldați, la care adăogându călărașii, rezervele pe trei ani, în urmă să pote urca la 150,000.“

Iată forțele armate de care dispune România la celă dintău momentu. Adăogându-se tôte rezervele și

milițienii, România dispune de o armată forte mare în raportu cu populațiunea țării.

SCRILE DILEI.

Ni se scrie din *Câmpia*, cu data 12 Decemvre n.: „Tocmai acum, în ajunul sărbătorilor Crăciunului, comunele din solgăbiriatul Mociului sunt date pe mâna unui esecutoru, care îi ia bietului țeranu vaca din jugu, purcelul din cotețu, ba chiar și slămina de pe podul casei. Vitele sunt fără prețu, bucatele se vëndu aproape pe nimic. Din asta causă esecutorul trebuie să culegă mai totu ce se află în jurul casei bietului țeranu, spre a pute scote darea statului împreună cu competența sa și alte spese mari, ce se facu cu esecutiă. În schimbul acestor nemilose lovituri pe bieții omeni îi așteptă, ca presentu de anul nou, o nouă dare, și adecă *darea pentru câni*, de care până în „fericita“ eră a d-lui Tisza nu s'a mai pomenit în acăsta patriă dora de când e lumea. — Er patrioții subvenționează cu sute de mii fl. teatre unguresci și țiare, iau dări pentru maghiarizare, facu banchete, și s'ermanul popor n'are nici mângăerea d'a mânca în liniște de sfințele sărbători o bucăică de pâne! Dăme, câtă miseria!

—x—

Ministrul Tisza, dice „Bud. Corr.“ printr'o notă adresată ministrului Taaffe, a denunțat, pentru finele anului 1887, în numele guvernului ungurescu convenția vamală și comercială încheiată cu Austria la 1878. Ministrul Tisza a mai declarat, că guvernul ungurescu nu primesce nici o modificare în proiectele de lege privitoare la reînnoirea convențiunei și dorește o grabnică resolvare parlamentară a proiectelor.

—x—

Țiarele guvernamentale din Clușiu, „Kolozsvári Közlöny“ și „Magyar Polgár“, facu cunoscut cetitorilor săi, că dela 24 Decemvre n. incolo se voru fusiona într'unu singuru țiaru sub titlul „Kolozsvár.“ Fostul redactor alu lui „Magy. Polg.“, Ajtai K. Albert, va rămâne ca editor alu noului țiaru, er redactoru responsabilu va fi Stefanu Petelei. — Bine și facu, de ce se injure în două foi și rău, și nu într'unul și bine?

—x—

I se scrie din *Deva* țiarului „Sieb.-Deutsch.-Tgl.“, că „Kultur-egylet“-ulu de acolo a ținutu în 7 c. n. ședința sa ordinară, în care cassarul a raportat, că veniturile în anul acăsta se urcă la suma de 2063 fl. 22 cr., carl banl au incursu ca taxe ale membrilor, din donațiuni și din petreceri arangiate pentru acestu scopu. În ședința acăsta a făcutu vice-comitele Coloman Barsay propunerea, ca reuniunea acăsta să se pună în legătură cu reuniunile seculiesci, cu scopul de a împedea emigrarea Săculilor în România, a aduce familii seculiesci la proprietarii din comitate. Propunerea a fostu primită, er cu esecutarea acăstui proiectu a fostu însărcinat inșuși propunătorul. — Planuri, care cadu în baltă!

—x—

Unu rescriptu alu ministeriului de finanțe, prin care se reamintescu dispozițiunile asupra schimbării și rescumpărării hărtilor de stat de 1 fl. cu datul „7 Iuliu 1886,“ dice că aceste note se potu schimba și rescumpăra numai la casele imputernicite pentru acăsta până la 31 Decemvre 1886, dela 1 Ianuaru 1887 până la 30 Iuliu 1888 numai adresându-se formalu petițiunii tim-

FOILE TONU.

Dela congresul Orientaliștilor.

(Urmare).

„Elementele turcesci în limba română“, de d-lu Hașdeu.

Prin „elemente turcesci în limba română“ se înțelegu „cuvinte turcesci“, căci sub raportul foneticu și morfologicu, sub acela alu sintaxei și semasiologiei, limba turcescă n'a esercitat, ca și cea neo-grēcă, maghiară și slavă, absolutu nici o acțiune asupra limbei române, esecțiune făcându celă multu de introducerea unor sufixe ca — *giu*, — *lik*, etc. E vorba așadără de cuvinte turcesci în limba română, și nu de alteceva. Aceste cuvinte, aceste elemente curat lexice au fostu succesiv culese și adunate de:

Rösler, *Die griechischen und türkischen Bestandtheile im Romänischen*, Wien 1865;

Cihac, *Éléments turcs*, dans le 2-e volume de son *Dictionnaire d'étymologie daco-roumaine*, Francfort 1879;

Miklosich, *Die türkischen Elemente in den Südost- und Osteuropäischen Sprachen*, Wien 1884.

Cea mai nouă lucrare de acestu gen este a eseculentului meu elevu la Universitatea din Bucuresci, M. Shainénu, care a binevoit să mi-o dedice: *Elemente turcesci în limba română*, Bucuresci 1885.

Tôte aceste lucrări, mai multu seu mai puțin complet, au în comun aceleași defecte. Cred că e de mare interesu a le semnala în acăsta notiță, fiindu că aceste defecte au raportu cu metoda, și fiindu că linguis-

tica s'a ridicat la rangul de o sciință aproape pozitivă prin metodă.

În orice limbă etimologia unui cuvântu imprumutat din o limbă străină este instructivă mai alesu din punctul de vedere alu istoriei politice seu culturale și alu psihologiei poporului căruia i s'a imprumutat cuvântul. De aci rezultă imperioasa datoriă de a fixa în modu pozitivu, de o parte, chronologia și geografia unui astfel de cuvântu — adecă epoca și locul introducerii sale, — de altă parte, gradul seu de circulațiune pentru a sci, decă a ajunsu la o întrebuintare generală seu numai provincială, sporadică seu strictu literară, și în fine modifițiunile sensului, diferitele aplicațiuni nouș semasiologice ce le-a suferit în noua sa patriă. Când ni se dă d. e. unu cuvântu slavu în limba română, sciința nu câștigă aci absolutu nimic, decă nu se indică proveniența vechiă seu modernă a acăstui cuvântu, constatându-se că e paleo-slavu, bulgaru, sərbu, polonezu seu rusu, că a suferit cutare seu cutare schimbare de simnificare, că a înlocuit cutare seu cutare cuvântu indigenu, seu că a umplutu cutare seu cutare gol.

Tôte aceste, chronologia și geografia cuvintelor, indicațiunea vicisitudinelor lor semasiologice și circulațiunea lor relativă, lipsescu mai cu totul în tôte tractatele asupra *Elementelor turcesci în limba română*.

Se socotescu până la 1500 de cuvinte turcesci în limba română. Dér cea mai mare parte din ele, și a nume o forte mare majoritate, nu aparțin limbagiului poporului, care nu le-a întrebuintat niciodată decătu ca termini turcesci nenaturalizați, fiă din politeță seu din

bon-ton, atunc când țera era chiar ea o provincie otomană și când vechii *Domni* erau reduși la rangul de *bei*. Sunt multe altele ce nu le întelnim decătu în seculul XVIII, în unele texte relative la Turcia. Trebuie să le considerăm ca cuvinte române de origine turcescă? În casul acăsta, ar trebui să admitemu ca cuvinte franceze tôte terminologia beduină ce o găsimu imprăștiată și risipită în scrierile mai multu seu mai puțin speciale asupra Algeriei.

Printre celelalte elemente turcesci în limba română, acelea care au devenit în adevăr populare, este unu bunu număr care, studiatu ca fondu și nu numai ca materie, ne apar foneticesce și morfologicesce turcesci, și într'aceea ele sunt cu totul române, seu chiar romane, prin semnificarea lor. Etă unu esemplu. Cuvântul român *abraș* seu *ıbraș* (calu pintenogu) este esactu turcescul *ebraș* de origine arabă. Dér în limba română însemnează, chiar principalminte, și cineva seu ceva de *reu auguru*, de nenorocosu, semnificațiune, care n'are nici o parte nici în limba turcescă, nici în cea arabă. În Franța, „cavalerii superstițioși nu incalecă niciodată cai *pintenog* (*arzel*) într'o țu de luptă, îi credu nenorocoși“ (Rolland, *Faune popul* IV, 162). În Italia, „calul *pintenogu* (*azzoglio*) e *desastroosu*“ (Böhmer, *Roman. Stud.* I, 277). În Spania, termenul *argel* s'aplică în același timp la calul pintenogu și la o ființă *nenorocosă*. Astfelu cuvântul român *abraș* este turcescu prin materia sa, da, dér e cu hotărire romanu prin fondul seu, prin notiunea figurată ce o esprimă.

În fine, defectul capitalu alu tuturor lucrărilor

brate către ministeriul imperial de finanțe în Viena, pe când după 30 Iunie 1888 aceste note de stată revocate nu se mai pot schimba, nici răscumpăra.

—x—

„Magyar Polgar” agită revizuirea legii școlilor populare, adică a art. de lege 38 din 1868. Numita foiă găsește foarte defectuosă această lege în mai multe dispozițiuni ale ei și cere revizuirea din punctul de vedere al „intereselor statului.” Foiă jidano-maghiară din Clușiu a esperiat, că „instrucțiunea populară nu poate decât să mărească numărul inamicilor statului.” — Se poate înțelege cum ar fi revizuirea dorită, și pe deasupra poate că și circumcisiunea, garanția patriotismului jidano maghiară.

—x—

Un nou fel de înșelătoare jidovă s'a descoperit deunăzile în Făgăraș. Cărciumarul jidov din satul învecinat lăni duse la oficiul de măsurare a vaselor un butoiu. Acesta se umple cu apă și se măsoră cuprinsul lui. La lăsarea apei din butoiu, se observă, că apa nu curge cum trebuie, se vede că la capăt e ceva ce împedecă curgerea. Se scote capacul butoiului și se găsește în el 7 bășici de bou umflate, legate de un băț, care era așezat în lungul axei butoiului; nefiind însă la un capăt destul de înțepnit, trădă pe înșelător. O nouă măsurare a butoiului dete o diferență de 18 litri. Afacerea e la judecătoria cercuală.

—x—

Școlile din Feldioara s'au închis din cauza vărșatului ce bătute printre copii.

—x—

Consistoriul gr.-or. din Oradea-mare publică concurs pentru un stipendiu anual de 120 fl. din „Fundațiunea Fauru”. Sunt îndreptățiți a concura studenți gr.-or. de naționalitate română, cari frecuentază un gimnasiu public, academiă sau universitate, școle reale superioare, tehnică, politehnică sau institut teologic ori pedagogic. Au preferență concurenții din familia Fauru, respective Poinaru, fără privire la clasele, în cari studiază. Concurenții vor înainta a) atestat de botez, b) certificat de sărăcie, c) testimoniu cu calcul eminent despre progresul făcut în anul precedent, d) certificat despre starea sanitară și purtarea morală. Concursele astfel instruate se se așternă la consistoriul român gr.-or. în Oradea mare până la 30 Decembrie st. v. a. c.

—x—

Clubul advocaților din Budapesta a ținut o ședință în afacerea avocatului Baintner, care a fost pedepsit de ministrul de interne cu 100 fl. amendă, eventual 10 zile arest, pentru o expresiune folosită într-o petițiune contra unei autorități. După ce adv. Dr. Sik a istorisit afacerea, președintele camerei advocatiale Hodossy declară, că procederea ministrului de interne e o vătămare a imunității statului advocatiale și propuse să se adreseze ministrului de justiție o energică jalbă. Propunerea s'a primită, împreună cu o altă propunere d'a se convoca pe ziua de 16 Ianuarie 1887 o adunare extraordinară a advocaților din țară.

—x—

Lucrările de expropriațiune împrejurul Bucureștilor pentru facerea forturilor și celorlalte lucrări militare se urmăresc cu multă activitate. Ori care este

publicate până în presinte asupra elementelor turcescilor în limba română este că nu se face distincțiune între turcesc și turcescu. La prima vedere s'ar putea ușor crede, că aceste elemente aparțin în totalitatea lor limbii osmanlie, adică limbii turcescilor *κατ'εξοχήν*, pe când din contră sunt multe din ele care sunt anterior aparițiunii Osmanliilor în peninsula balcanică. Cuvântul *cioban* (păstor) de exemplu este turcesc, de origine persană; e sigur, într'aceea, că nu de către Osmanlii a fost înșelată în limba română, ci de către nomadii tartari ai Evului mediu, cari l'au dat și limbii ruse din Rusia mică și limbii poloneze, pe când prin mijlocirea limbii române el a trecut în limba sârbă, în cea bulgară și de acolo mai departe. Alături cu *cioban* a conservat limba română două sinonime latine: *pecurar*=*peculiarium* și *păstor*=*pastorem*. Răsboinicii osmanlii, răsboinici și nu ciobani, au făcut, la intrarea lor în Europa, cunoscință cu ciobanii români.

Un alt exemplu mult mai interesant Cuvântul român *cociobă* (casă mică, învălătată cu paie, bordei, colibă), pe care d-l Cihac voia cu tot prețului să-l facă a deriva din limba slavă, e din punct în punct cuvântul djagataic *Köç-oba*, având același sens și care nu se găsește nicidecum în limba osmanlie.

(Va urma.)

suma provisorie a indemnității, ministeriul o depune și porcedee pe dată la luarea în posesiune.

—x—

Metropolitul Primat al României a adresat tuturor protoereilor, proestșilor și preoților din eparchie o circulară, prin care le atrage atențiunea, că pe viitor toate actele oficiale emane de la autoritățile preoțesci sunt și rămân gratuite. Totdeodată P. S. Sa a luat dispozițiunea să suspende orice hirotonisire de preot sau diacon până la al doilea ordin, deoarece sub răspotul metropolitului s'au făcut prea multe hirotonisiri.

—x—

Se crede, scrie „Românul”, că săptămâna aceasta va fi convocat colegiul electoral pentru alegerea a trei episcopi în locurile remase vacante și anume episcopatele: 1) Râmnicului-Noului-Severin, 2) Huși și 3) Dunării de Jos, — cele două dintău rămase vacante prin demisionare, cel de al treilea rămas vacanț prin alegerea titularului la scaunul de metropolit primat.

—x—

Sinodul episcopesc sârbesc se va întruni la 28 Decembrie n., ca să aleagă un episcop pentru Verșeț în locul lui Ruvaracz, care s'a retras. După „Srbesky Narod”, cesiunea nențelegerei din congresul bisericesc se va rezolva la primăveră. „Zastava” țice, că Ruvaracz s'a retras, fiind că n'a voit să devină un cotesu al lui Tisza, precum sunt ceilalți episcopi numiți sub patriarhul Angyelic.

—x—

O telegramă din Paris spune, că d-nii Just. Buisson, fost reprezentant al „Agenției Havas” în București și Alexandru Ciurcu, fost director la „Indepandance Roumaine”, făcându la 17 Decembrie experiențe de încălțit cu petrolu a unui vapor, lângă Asnières, de odată casanul făcu exploziă. D. Buisson a fost omorât pe loc. D. Ciurcu, rănit, a putut să recăstige țermul.

—x—

Măne sêră Marți va juca trupa teatrală germană „Von sieben die Hasslichste”, comediă de Angely, în beneficiul d-șorei Jetti Spiller.

Sciri militare.

Austro-Ungaria. S'au inventat multe mijloce de distrugere: puscă, tunuri, mitraileze. Acum se introduce în toate armatele europene pușca de repetiție. Inșe paralel cu aceste arme ofensive a mers totdeuna invențiunea de mijloce defensive. Așa în zilele trecute s'au făcut la Viena încercări cu așa numita *cuirasă rulantă*, un fel de paravan de oțel, căptușit cu lemn, pus pe rôte, anume contra focului teribil al puscilor de repetiție. Fiecare companie ar avea un asemenea paravan transportabil.

Turcia. Pôrta continuă cu mare zel înarmările militare. Sosesc necontenti noi recruți și trimerile de trupe în punctele strategice ale graniței rumeliote duréză. Fortificarea Dardanelor e terminată și se înarmeză cu tunuri de calibr mare. Se va fortifica și intrarea în Marea Nêgră. O comisiune militară s'a hotărât pentru pușca Mauser.

Cesiunea înarmării. Mitrailezele s'au perfecționat atât de mult, încât se pot întrebuița acum nu numai la marină, ci și în răsboiul de uscat, de fortărețe și de munte. Tunul perfecționat cu foc repede, sistem Hotchkiss (tun revolver) și sistem Nordenfelt se luptă pentru întâietate. Un astfel de tun produce asupra colonelor de asalt efectul puscilor unui întreg batalion. În Rusia, Anglia și Franța s'au aruncat cu astfel de tunuri granate, care au pârșit cuirasa torpililor. Aceste tunuri se pot pune repede în acțiune fiind ușore și cuprind un spațiu de un metru cvadrat numai. Tunul Caponiere are carteece cu câte 135 glonțe, așa că într-o minută dând 32 împușcături, trimite în inamic 4320 glonțe, dintre care lovind tot al 5-lea glonț un om, într-un minut e sdrențuit un batalion întreg. Rusia are tunuri de acestea pentru armata teritorială, mai ales pentru fortărețele din vest. Anglia s'a provădit cu tunuri de acestea pentru flotă.

Rusia. Nu de mult s'a ținut în Petersburg, sub președința ministrului de răsboiu, un consiliu de răsboiu, care s'a ocupat cu publicarea unor furnituri însemnate, din care ar putea conchide cineva, că este vorba de o campanie rusă la primăveră. După resoluțiunile luate s'au publicat următoarele furnituri: Cel mult până la 13 Aprilie 1887 au să se furnizeze: 3120 corturi de ofiteri și 39,420 de soldați; 50,000 puși glonțe de puscă; 10,000 puși pulbere; 500,000 mantale și atâtea ranițe; 2,000,000 pârșchii cisme, etc. Ofertele să se înainteze până la 10 Decembrie sau la consiliul de răsboiu din Petersburg, sau la cel din Moscva. Condițiunile licitației și modelele pentru obiectele de furnisat se pot vedea de la 10 până la 3 ore în toate zilele, fiă la

depoul de muniții din Petersburg, fiă la intendența din Moscva.

Dela conferința protopopescă din Posta.

(desertațiunea inv. Eliă Popu, ținută la 23 Octombrie) (Urmare.)

Să ne gândim fraților plugari, că astăzi lumea înainteză în toate și alții numai cu mașine și într-un mod ușor pregătesc materiile și alte feluri de lucruri, pre cari noi le cumpărăm aici foarte scump, cu toate că materia din care sunt făcute de multe ori o vindem noi cu un preț prea mic, ca să o cumpărăm érași foarte scump. Așa d. e. o piele de vită o vindem argășitorului cu 8—10-15 fl. și el scote pe piele, tot dela noi, 30—40-50 fl. Apoi tot mai țicu plugarii noștri că „cum va fi din copilul meu argășitor, ș. a., cum am trăit eu, va trăi și el,” etc. Ne înșelăm fraților cei ce gândim astfel, pentru că lumea s'a schimbat și din an în an vedem că se implinesc prorociile bătrânilor, cari au țicu: veni-va vremea, că în tot delul va fi chioscu și în totă vâlceua móră. . . . etc. Apoi câte va mai descoperi încă de aci încolo mintea omenescă, pre când noi nici nu vom fi în lume. Și decă noi nu vom îmbrățișa cu mai mare rivă învățatura ca să putem înainta cu lumea, écă vom rămânea cода altora, de cari vom fi subțugați în tot chipul.

Din celea până aci țice putem vedea, că nescința ne aduce sêrăcie. Să căutăm acuma, ore sêrăcia nu ne pune pedece în calea înaintării și a progresului? Ba da! căci din lipsa mijlocelor nu ne putem rădica atâtea școle inalte naționale, câte ne sunt de lipsă după numărul nostru; ba și cari le avem, numai cu mari greutăți le putem susține, căci nimeni cu nimic nu ne ajută decât singuri noi cu slabele noastre puteri. Apoi ce putem țice despre școlile noastre sătescinite pentru popor? Trebuie érași să ne gândim cu totă serioșitatea, cugetându la misiunea aceloră și vedându starea lor în multe locuri pînă în diferite moduri. Față cu școlile sătesc confesionale numai în genere atingă aci părerea, căci în special multe așu avea a ne imputa nouă celor chiamați, decă lucrurile nu merg după cum ar trebui să mērgă. Dêr tot nescința îl duce pe om la câte și mai câte fapte netrebnice, din cari voiu înșira cu permisiunea d-vostre câteva.

Voiu începe cu fapte petrecute și pățite între noi de bieții omenii noștri. Scim cu toții, că mai anii trecut era ertată usura după plac pentru banii împrumutați. Omenii noștri luau bani pre lângă o usură de 2—5 cr. după un florenț pe o săptămână. Și încă îi auțiai pe unii țicându că nu sunt scumpii banii pentru că 2—5 cr. ce sunt aceia, nu sunt bani ș. a. Urmările le scim și vedem până azi, — vinderea de moșii, casé etc., familii multe espropriate și rămase pe ulițe. Ore nu nescința a causat în mare parte și această lovitură pentru poporul nostru? Acum să mai vedem și alte bóle, cari subsapă la trunchiul națiunii noastre, cari bóle chiamați suntem a le stîrpi și delătura. Una dintre acelea e neînfrinată bețutura și rachiului, care cu durere vedem, că începe a se lăți între plugarii noștri.

Scim că la început rachiul s'a folosit numai din farmacia, ca medicament (lecu), dêr astăzi de mult e socotit ca mijloc de traiul vieții, încât nici o petrecere socială, nici o poménă ș. a. nu se întemplă fără folosirea blâstamatei bețuri umoritoare. Așa numai o putem numi, căci materiile amețitoare din ea și puse după placul celor ce o manipulează, putem țice fără de nici o controlă din partea nimêruia, acelea materii țicu numai scurtéză viața, ne fac bolnăvicioși, greoi, lenoși, slabi de minte și ne ruineză atât trupesce cât și sufletesce. Nimeni nu poate să aducă mai mult rêu omeniei, ca și această bețutura spurcată, din care se nasc: certele, bățiile, uciderile, aprinderi, curvii, furtisaguri, pismă, mânia ș. a. ș. a. tot păcate peste păcate. Să ne uităm, fraților, la 2 omeni, dintre cari unul e pretinul și celălalt dușmanul rachiului și ce vom observa? Pre când cel dinteu prietenul rachiului îl vedem gâlfedu, amorțit la glas, roșu la ochi, cu mâinile tremurânde, nici odată cu lucrurile în rëndu; celălalt (dușmanul) e cu bujor în față, vesel, cu vorbe alese, purerea trează, cu rinduielă bună în toate lucrurile, îmbrăcat bine, cercetându biserica și locurile alese, — și cu trai bun familiar. Ce deshilinire mare, fraților, între bețuturul de rachi și între cel ce îl incunjură! Vê mărturisesc că eu mai mult considerez pe animalul necuvântător, decât pe omul, făptura cea alésă a lui D-țeu, când acela e în starea beției. Și cred că toți sunteți de o părere cu mine în această privință. (Va urma.)

SCIRI TELEGRAFICE*.)

(Serv. part. a „Gaz. Trans.”)

BUCUREȘTI, 17 Decembrie — Tractatul de comerț ruso-român s'a subțris adă pe durata de cinci ani.

PETERSBURG, 17 Decembrie. — Un comunicatuficofios arată în „Journalul de St. Petersburg”, că Rusia va ridica obiecțiuni contra candidaturii prințului de Cobourg.

BERLIN, 17 Decembrie. — Asupra cercurilor orașelor Frankfurt la Main, Hainau, Taunul superior s'a proclamat mica stare de asedi.

*) Primate Sâmbătă dimineța. — Red.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil Dr. Aurel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena
din 17 Decembrie st. n. 1886.

Rentă de aur 4%	103.85
Rentă de hârtie 5%	93.60
Imprumutul căilor ferate ungare	151.75
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (1-ma emisiune)	99.40
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (2-a emisiune)	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (3-a emisiune)	120.70
Bonuri rurale ungare	104.80
Bonuri cu cl. de sortare	104.25
Bonuri rurale Banat-Timșu	104.25
Bonuri cu cl. de sortare	104.35
Bonuri rurale transilvane	104.25

Bonuri croato-slavone	105.25
Despăgubire p. dijma de vinu ung.	98.75
Imprumutul cu premiu ung.	121.25
Losurile pentru regularizarea Tisei și Segedinului	123.—
Renta de hârtie austriacă	82.65
Renta de arg. austr.	83.50
Renta de aur austr.	112.75
Losurile din 1860	138.75
Acțiunile băncii austro-ungare	880.—
Act. băncii de creditu ung.	305.50
Act. băncii de creditu austr.	293.80
Argintul — Galbin	—
Impărătesci	5.97
Napoleon-d'ori	9.96
Mărci 100 imp. germ.	61.85
Londra 10 Livres sterlinge	126.10

Cursul pieței Brașov
din 21 Decembrie st. n. 1886.

Banconote românești	Cump. 8.44	Vând. 8.46
Argint românesc	8.40	8.42
Napoleon-d'ori	9.94	9.96
Lire turcesci	11.30	11.33
Imperiali	10.30	10.33
Galbeni	5.95	5.97
Scrisurile fonc. » Albina »	100.50	101.50
Ruble Rusesci	116.—	117.—
Discontul	7—10%	pe an.

LECȚIUNI DE PIANO!

Am onoare a încunoscința Onor. publicu, că dau
Lecțiuni de Piano
cu honorariu foarte moderat.
Doritorii să binevoiescă a a se adresa la
Elena I. Mantsu
Ulița Scheilor Nr. 132, Parterre
(Casele George G. Ioană.) 1—3
LECȚIUNI DE PIANO!

Avis important!

Am onoare a încunoscința p. t. publicu, că pentru a-i da ocaziune să-și procure direct și cu prețuri foarte moderate următoarele articole, precum:

- Iere negre moi, veritabile de morun, Iere roșii, veritabile de crap, Lacherdă, prima calitate, Măslina mari de „Volo,” Măslina mici „Trilie,” Diferit pesci prospet, nesarat, Morun, somn, crap, sărată prospetă,

m'am decis a vinde în timpul cât va dura sezonul și „en detail” în localul

D-lor Mutzig & Slaminek
Strada Teatrului.

Comandă pentru provinciă efectuează prompt de la 1/2 Kilo în sus cu rambursă.

Brașov, 1 (13) Decembrie 1886. Cu totă stima

Nicolae N. Bidu.

Avis important!

Nr. 10842/1886.

Publicațiune!

Pentru asigurarea liferăției lemnelor de foc, necesare pe anul 1887 la oficiul administrativ, orfanal și jurisdicțiunei pupilare din comitatul Brașov, în cantitatea concesă prin lege, socotite cam la 415 metri cubici lemne uscate de fag, se va pertracta la 23 Decembrie a. c. 9 ore a. m. la oficiul Vice-comitelui asupra ofertelor făcute prin scrisore sigilată.

Doritorii de a licita la această liferăție sunt provocați, ca până la ziua și ora de mai sus să-și așternă la oficiul Vice-comitelui ofertele lor în scris și provădate cu 52 fl. v. a. vadiu.

Condițiunile de liferăție se pot vedea de astăzi încolo în orele de oficiu la oficiul administrativ al Vice-comitelui.

Brașov, 14 Decembrie 1886.

Iuliu Roll,

vice-comite și consilier reg.

Nr. 10842/1886.

Publicațiune!

Pentru asigurarea liferăției de rechizite de cancelariă necesare pe anul 1887 pe sēma oficiului jurisdicțiunei pupilare și a oficiului judecatoriei centrale din comitatul Brașovului, în cantitatea concesă de lege, se va pertracta la 24 Decembrie a. a., 10 ore a. m. la oficiul Vice-comitelui asupra ofertelor făcute prin scrisore sigilată.

Doritorii de a concura la această liferăție sunt provocați a-și trimite până la ziua și ora de mai sus la oficiul Vice-comitelui ofertele lor în scris și sigilate, provădate fiind cu vadiu de 20 fl. v. a. și cu mostrele trebuincioase.

Condițiunile de liferare se pot vedea de azi încolo la oficiul administrativ al Vice-Comitelui în orele de oficiu.

Brașov, 14 Decembrie 1886.

Iuliu Roll,

vice-comite și consilier reg.

Nr. 10842/1886.

Publicațiune!

Pentru asigurarea liferăției a 12 perechi cisme și 12 perechi ghețe, necesare pe anul 1887 pentru servitorii dela judecătoria comitatului Brașov, se va pertracta la 30 l. c. 11 ore a. m. la oficiul Vice-Comitelui asupra ofertelor prezentate de concurenți sub scrisore sigilată.

Doritorii de a concura sunt provocați, ca până la ziua și ora de mai sus să-și așternă la oficiul Vice-Comitelui ofertele lor în scris și sigilate, provădate cu Vadiu de 20 fl. v. a.

Condițiunile de liferăție se pot vedea de astăzi încolo în orele de oficiu la oficiul administrativ al Vice-comitelui.

Brașov, 14 Decembrie 1886.

Iuliu Roll,

vice-comite și consilier reg.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător la școala confesională gr. cat. română din Nepos, vicariatul Rodnei, prin acesta se escrie din nou concurs sub următoarele condițiuni:

1. Salar anual de 300 fl. v. a.
2. Grădina școlii.
3. 6^m de lemne pentru învățător.

Salarul se solvesce în rate lunare anticipative din fondul școlastic confesional.

Doritorii de a ocupa acest post vor avea a dovedi absolvirea alor 4 clase gimnasiale, absolutoriele preparandiale, testimoniu de calificățiune, moralitate și serviciu.

Suplicele provădate cu susnumitele documente au să între la senatul școlastic confesional local până în 31 Decembrie 1886 sēra. Cele întârțiate nu se vor considera.

Postul de învățător se va ocupa numai provisoiu pre anul școlastic 1886/7.

Din ședința senatului școlastic confes. gr. cat Nepos, în 7 Decembrie 1886.

Președintele

Macedon Majorianu,
paroch gr. cat.

Notar ad hoc:

Dionisiu Login,

Nr. 10842/1886.

Publicațiune.

Pentru a se asigura pe anul 1887 curățirea sobelor și a coșurilor din localitățile oficiale centrale ale judecatoriei comitatului Brașov se va pertracta la 28 Decembrie a. c., 10 ore a. m. asupra ofertelor sigilate incurse până atunci.

Doritorii de a concura sunt invitați, ca până la ziua și ora de mai sus să-și așternă la oficiul Vice-comitelui ofertele lor în scris și sigilate, provădate fiind cu vadiu de 5 fl. v. a.

Brașov, 14 Decembrie 1886.

Iuliu Roll,

vice-comite și consilier reg.

Nr. 10842/1886.

Publicațiune.

Pentru asigurarea liferăției de îmbrăcăminte necesară pe anul 1887 pe sēma servitorilor ai judecatoriei comitatului Brașov se va pertracta în 30 Decembrie a. c. 9 ore a. m. la oficiul Vice-comitelui asupra ofertelor făcute prin scrisore sigilate.

Doritorii de a concura sunt provocați a-și trimite până la ziua și ora de mai sus ofertele lor la oficiul Vice-comitelui în scris și sigilate, provădate fiind cu 80 fl. v. a. vadiu și cu mostre de postav și de materie pentru îmbrăcăminte de veră.

Imbrăcăminte, ce e a se liferă constă din următoarele bucăți:

- 5 Mantale.
- 6 Atil.
- 6 Rocuri.
- 6 Nădragi unguresci.
- 6 Pantaloni.
- 12 Veste (jileci.)
- 24 Legături de gât (cravate)
- 12 Șepci.
- 12 Rënduri vestminte de vară.

Condițiunile de liferăție se pot vedea de azi încolo la oficiul administrativ al Vice-comitelui.

Brașov, 14 Decembrie 1886.

Iuliu Roll,

vice-comite și consilier reg.

Avis d-lor abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă. ADMINSTR. „GAZ. TRANS”